

Líšnice SE ZAZELENALA

GK Líšnice leží kousek od Prahy a jeho historie je bez přehánění velmi bohatá. Není divu, vždyť jde o druhé nejstarší golfové hřiště v republice. Před třemi lety zde oslavili osmdesáté výročí a hřiště jako by stále mládlo a bylo hezčí.

O tom, jak postupoval čas, jsem si povídala se synem jednoho ze zakladatelů, Prokopem Sedlákem.

„Historie golfu na Líšnici začala v roce 1923, kdy přátelé mého otce Adolf Hoffmeister, Jaroslav Hilbert a Jaroslav Franta jeli do Anglie do Cambrigde, kde se seznámili s golfem a koupili výhodně sadu golfových holí. Ve Strančicích, kde měli Hoffmeisterovi vilu, začali odpalovat. Když se pak otec seznámil s mou matkou, máti krátce nato dostala míčkem do ucha a celý život ho měla mírně odstáté. To byl první golfový úraz v naší rodině. Jenže prostor ve Strančicích byl stísněný a golfová skupinka rostla. Byl v ní i Dr. Ladislav Haškovec, který byl jednou na honu u Líšnice a šel po pastvině, která se mu zdála být vhodná. A tak se od roku 1928 píše historie místního golfu. Hrát se mohlo ovšem pouze pod podmínkou, že se nepásl dobytek – šlo skutečně o pastvinu.

Zpočátku ji využívali jako tréninkovou louku, pak v tom prostoru vytyčili 18 jamek, které neměly ani greeny, pouze praporečky. Když se posléze naučili dávat dlouhé rány, vzniklo devět křížujících se jamek golfového hřiště skotského typu. Je pravda, že když hrálo hodně lidí najednou, potkávali se a překáželi si, ale mělo to i svůj půvab. A tímto způsobem se hrálo do konce sedmdesátých let!

GOLFOVÉ VÝPRAVY Z PRAHY

V bytě Adolfa Hoffmeistera pak v roce 1928 založilo dvanáct zakládajících členů Golfový klub Líšnice. Byl to druhý český golfový klub po GC Praha, protože Mariánské Lázně a Karlovy Vary byly určeny pro zahraniční klientelu. Na Líšnici jezdily každý víkend golfové výpravy. Hráči jezdili většinou auty, nebyli to žádní chudáci, tábořili na dekách, pořádali si pikni-

ky, večer seděli u ohýnku – a přes den hráli. Takhle to šlo až do roku 1933, kdy vznikla klubovna. Nejprve se uvažovalo o koupi železničního vagonu, který by se tady umístil, ale naštěstí k tomu nedošlo, a tak vznikla stavba, která je do dneška centrem klubového dění.

Návštěvnost hřiště se znásobila a rostla i sportovní kvalita zápasů. Víkend co víkend se v klubovně odehrávalo večerní posezení, hrály

Hráči tábořili na dekách a dělali pikniky

Původní klubovna a green jamky č. 9

Klubovna a jáma zvaná „Punkva“

se karetní hry, ale jedna z her pak převládla – mahjong. Tradice mahjongu vydržela i po válce, takže jsem se jej naučil tady hrát i já někdy v padesátých letech.

VYHRAZENO PRO PÁNY

Zajímavé a pro dnešek asi těžko pochopitelné je to, že zde byl ustaven panský klub. Dámy

sice hrály golf také, ale přespávat v klubovně nemohly. A tak si každý měsíc dělaly svá setkání jinde. Jednou ročně, při příležitosti výročí založení klubu, byla takzvaná prezidentská schůze, kdy se volil prezident klubu. Zpočátku byl volen na jeden rok, třetí rok se stal prezidentem Ludvík Vaněk, který se ale ukázal být tak dobrým prezidentem, že každý další

se všechna auta musela odevzdat nebo dát na špalky. Tím skončily návštěvy ve všední den, naopak členové tu trávili téměř všechny víkendy. Golf se samozřejmě hrál pořád, nebyl však v té době to hlavní. Šlo především o setkávání na klidné půdě. Mám dodnes schovanou válečnou vzpomínku mého otce, kde píše, jak sedí tady na Líšnici, slyší

V bytě Adolfa Hoffmeistera pak v roce 1928 založilo dvanáct zakládajících členů Golfový klub Líšnice.

---

rok byl znovu potvrzen – bohužel až do jeho smutného konce, kdy byl během heydrichiády popraven. Pro klub to byla obrovská rána, kterou všichni těžce nesli, protože ho všichni měli rádi a vážili si ho. Hned po válce byl za odpaliště dnešní jedničky umístěn pomníček na jeho památku, který tam je dodnes a zná ho asi každý, kdo tady někdy hrál.

ZÁTIŠÍ BĚHEM DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY I PO NÍ

Na Líšnici se jezdilo někdy i během týdne, ve všední den, po skončení pracovní doby. To se tady sedělo, povečeřelo a zase se jelo do Prahy... Přítrž tomu udělala válka, kdy

svazy letadel přelétávajících nad Prahou, dívá se při tom na nádhernou přírodu okolo sebe a jeho dva kluci (brácha a já) si před ním hrají s golfovým míčkem.

I v té době trávu spásal dobytek a klub měl jen ruční sekačku na sekání greenů. Když členové v sobotu přijeli, posekali si greeny, roznesli praporky a šli hrát. Pak byl krásný večer, ráno společná snídaně, hra a jelo se domů.

Po válce vše ožilo, ale jen na chvíli. V roce 1948 přišel výnos, ve kterém stálo, že se podobné kluby musí zrušit nebo vstoupit do Sokola. Líšnice se tedy domluvila s místními fotbalisty a vznikla TJ Sokol Líšnice. Tak

klub přežíval, nenápadný svou pastvinou. Když byly žně, pomáhali jsme místním hospodářům. Jenže pak vzniklo JZD, dobytek byl ustájen a už nikdy nespátřil světlo světa a nastal problém, co s trávou. Měli jsme pořád tu jednu ruční sekačku ...

V padesátých letech se tedy hrálo pouze na jaře a na podzim, kdy záchranou byla vyprahlá půda. Během vegetace se hrát nedalo. Navíc bylo málo míčků, jednu dobu jsme jako rodina měli jeden jeden jediný míček, takže nejdříve si zahrál tatínek, pak maminka a pak my. A pořád jsme hledali ten jediný míček ... Neprožívali jsme zrovna nejlepší

vali i naši malou klubovnu, kam jsme se ale brzy nevešli. Začátkem sedmdesátých let došlo k oddělení části pozemku hřiště, na něm byla postavena diplomatická klubovna a posléze i parkoviště a koliba. Soužití to nebylo ideální, museli jsme ale koexistovat. Díky nim jsme ale sehnali první greenovačku ... Koncem sedmdesátých let začala vznikat moderní podoba hřiště, kdy se již jamky nekřížovaly.

OBROVSKÁ ZMĚNA K LEPŠÍMU

O tom, jak se hřiště v poslední době změnilo a jaké jsou tu nejbližší plány, hovoří

Bylo málo míčků, jednu dobu jsme jako rodina měli pouze jeden golfový míček, takže nejdříve si zahrál tatínek, pak maminka a pak my. A pořád jsme hledali ten jediný míček ...

---

dobu, otec musel zavřít svou právnickou praxi a jít do továrny, ale tady jsem měl vždycky pocit, že jsme v jiném světě. Koncem padesátých let se klub zachránil před likvidací vstupem do TJ Slavoj Praha.

Během šedesátých let začala spolupráce Slavoj se správou diplomatických služeb. Cizinců začínalo jezdit čím dál víc, využí-

manažer GK Líšnice Dominik Maršík.

„V roce 2006 byly dokončeny závlahy a hřiště se zazelenalo. Ti hráči, kteří Líšnici znali ještě před závlahami, jsou nyní příjemně překvapeni a to nás samozřejmě těší. Osvědčila se nám i spolupráce s nedalekou restaurací, která rozšířila sortiment občerstvení.“

Díky své přátelské atmosféře a pohodě hráči na Líšnici vždy rádi jezdili, jezdí rádi stále a věřím, že budou i nadále, protože naše příjemná a nenáročná devítka neda- leko od Prahy beze zbytku splňuje požadavky široké golfové veřejnosti. Mezi naše nejbližší plány patří scelení areálu, dokončujeme privatizaci objektů diplomatického klubu.

Vznikne pak uzavřený areál s multifunkčním sportovním zařízením, s bazénem, s kvalitní restaurací, s možností ubytování.“